

Čís. 264 dis.

Po subjektívnej stránke stíha pachateľa vina nielen v prípade úmyselného porušenia povinností uložených advokátom obežníkom advokátskej komory čís. 141/1931, ale i v prípade hrubej nedbalosti.

Hrube nedbale postupoval obvinený advokát, prevzal-li zastupovanie inkasačnej firmy, trebárs jestvovalo dôvodné podozrenie, že ide o vymáhanie pohľadávok inkasačným podnikom k vymáhaniu prevzatých.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1935, Ds III 60/35.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. J. L., advokátovi v P., následkom odvolania, podaného obvineným advokátom, po preskúmaní spisov potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu.

Dôvody :

Odvolaniu obvineného nelze priznať úspechu. Odvolateľ namieta po objektívnej stránke, že zistený skutkový stav není úplný, pretože nebolo ustálené, že išlo o trovy pravoty. Lež pochybnosti odvolateľom vyslovené sú vyvrátené predloženými spismi, na základe ktorých najvyšší súd ako odvolací súd disciplinárny podľa § 97 adv. por. rozhoduje. Z pripojených civilných spisov okresného súdu v T. C II 225/34, najmä z prípravného spisu firmy Bratia S. je zrejmé, že nešlo o nejaké hotové výdavky inkasačného podniku, pomenované slovom »trovy«, ako odvolateľ namieta, ale že skutočne išlo o advokátske trovy, ktoré inkasačnej firme vznikly súdnym vymáhaním pohľadávok k inkasu prevzatých. Z týchže spisov je ďalej zrejmé, že úroky požadované inkasačnou firmou byly zaostale úroky súdom určené z pohľadávok Bratia S., ktoré inkasačný podnik prevzal k inkasovaniu. V žiadnom prípade tedy nešlo o vlastné pohľadávky inkasačného podniku a sťažovateľ sa tedy omylom dovoláva rozhodnutia najvyššieho súdu Ds III 28/33.

Neobstojí však ani námietka odvolateľa, že k prečinu disciplinárnemu podľa § 68, bod b) adv. por., ktorým obvinený bol uznaný vinným, je bezpodmienečne treba zlého úmyslu, ktorý vraj není dokázaný, pretože obvinený nevedel, keď ho H. W. poveril zastupovaním, že tento uplatňuje v žalobe mimo protihodnotu inkasných sošitov aj úroky a nejaké trovy a, keď dostal do rúk prípravný spis žalovanej strany na pojednávaní dňa 4. decembra 1934; z ktorého poznal stav veci, sa ihned vzdal zastupovania inkasačnej firmy.

Najvyšší súd už vo svojom rozhodnutí z 18. marca 1935 čís. Ds III 92/34 vyslovil, že čo do subjektívnej stránky stíha pachateľa vina nielen v prípade úmyselného porušenia povinností uložených advokátom obežníkom advokátskej komory čís. 141/1931, ale i v prípade hrubej nedbalosti. Posudzujúc túto disciplinárnu vec s tohoto právneho hľadiska není vyvrátený názor disciplinárneho súdu, že obvinený porušil hrube práve zmienené povinnosti, pretože už pri prevzatí zastupovania poznal, že preberá zastupovanie inkasačného podniku v priebehu pravoty a že po-

kračuje v pravote, ktorá vzbudzovala podozrenie, tým viac, že inkasačná firma zo Ž. prišla si vyhľadať advokáta v P., a že obvinený sa pred prevzatím zastupovania nepresvedčil o podstate pohľadávky, trebárs tak snadno urobiť mohol, lebo v civilných spisoch bolo vyúčtovanie pohľadávky, vystavené jeho stranou. Keď obvinený prevzal zastupovanie inkasačnej firmy, trebárs jestvovalo dôvodné podozrenie, že ide o vymáhanie pohľadávok inkasačným podnikom k vymáhaniu prevzatých, stíha ho za týchto zistených okolností hrubá nedbalosť a je preto jeho vina aj po subjektívnej stránke dokázaná.

Čís. 265 dis.

Disciplinárneho prečinu podľa § 10, 68 b) zák. čl. XXXIV:1874 sa dopúšťa advokát, ktorý súčasne s povolaním advokátskym prevádza — trebárs skrze svojho zamestnanca — i rýdze manuálnu živnosť.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1935, Ds III 72/35.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti JUDr. J. F., advokátovi v N., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 22. júna 1935, po preskúmaní spisov potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu.

D ô v o d y:

V odvolaní domáha sa obvinený oslobodzujúceho rozsudku, lebo vraj ako len majiteľ kominárskeho reálneho práva, tedy v poctivom zamestnaní, neznehodnocuje sbor advokátsky a nemôže sa toho práva vzdať, lebo by z advokátstva nevyžil. Odvoláva sa ďalej z výroku o výške útrat disciplinárneho pokračovania.

Odvolanie nie je základné. Aj keď obžalovaný nevykonáva osobne práce kominárske, preca v menšom meste, kde pôsobí ako advokát, neujde širokej pozornosti, že sa kominárska živnosť prevádza pod jeho menom; on tedy reprezentuje na verejnosť živnosť kominársku a môže byť v tomto smysle považovaný podľa obecného spôsobu reči za kominára. Je to ovšem zamestnanie poctivé, ale preca len také, ktoré sa podľa povahy svojich výkonov, hrube manuálnych, nesrovnáva s advokátskym povolaním a s dôstojnosťou jeho postavenia, ktoré je založené na vzdelanosti ducha.

Vzájomný pomer dvoch povolaní v smysle § 10 adv. por. treba posudzovať nielen s hľadiska názoru verejnosti na pomer príslušníkov oboch zamestnaní v ohľade kultúrnom, spoločenskom a pod. Nevhodne srovnáva odvolateľ jednatelstvo poisťovne a pod. so živnosťou rázu rýdze manuálneho, pri ktorej verejnosti zvlášť do očí bije nepríjemný zovňajšok osôb, výkonom tejto živnosti zamestnaných. Pri tomto pomere oboch povolaní mal sa obvinený rozhodnúť len pre výkon jedného povolania a uvážiť, ktoré jeho pomerom lepšie vyhovuje; na udržanie oboch z dôvodu